

Ναζαρέτ: Η Νεκρώσιμος Ακολουθία του μακαριστού Αρχιμανδρίτου Τιμοθέου

[Πατριαρχία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Στον Μητροπολιτικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Ναζαρέτ τελέστηκε το Σάββατο 28 Μαρτίου 2026, προεξάρχοντας του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, η νεκρώσιμη ακολουθία του [μακαριστού Αρχιμανδρίτου Τιμοθέου](#), ο οποίος είχε διακονήσει το Πατριαρχείο από διάφορες θέσεις, κυρίως όμως στον Ναό των Αγίων Αποστόλων Τιβεριάδος.

Κατά την ακολουθία συγχοροστάτησαν ο Σρβ. Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο Σεβ. Μητροπολίτης Άκκρης κ. Μακάριος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι, Αραβόφωνοι ιερείς.

Συμπροσευχόμενο στο πένθος της τοπικής Εκκλησίας παρέστη το ποίμνιο της Γαλιλαίας, εκδηλώνοντας την αγάπη και τον σεβασμό τους για την αφοσιωμένη ιερατική και ποιμαντική διακονία του εκλιπόντος.

Τον επικήδειο του Γέροντος Αρχιγραμματέως, Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου εξεφώνησε ο π. Ήσσα Μούσλεχ:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ναζαρέτ κ. Κυριακέ,

Σεβαστοί Πατέρες,

Μέλη τοῦ ποιμνίου τῆς Ναζαρέτ,

Άγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μετά λύπης πολλῆς, οὐχ ἦττον ὅμως λύπης Κυρίου, λύπης ἐν τῇ ὁποία ἐδάκρυσε πρό τοῦ ἐν Βηθανία τάφου τοῦ τετραήμερου φίλου Αὐτοῦ Λαζάρου καί λύπης καί ἀγωνίας, τήν ὁποίαν ἐδοκίμασε πρό τοῦ σταυρικοῦ θανάτου Αὐτοῦ εἰς τόν κῆπον τῆς Γεθσημανῆς, παραμυθουμένης ὅμως ὑπό τοῦ σταυρικοῦ θανάτου καί τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, ἰστάμεθα πρό τοῦ σκηνώματος τοῦ πρός οὐρανόν ἐκδημήσαντος προσφιλοῦς ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτου Τιμοθέου Νικολάου.

Λυπούμενοι ἐπί τῷ χωρισμῷ, χαίρομεν ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς ἡμῶν, ἅμα τῇ ἀποθέσει τοῦ γηίνου σκηνώματος ἡμῶν. Αὕτη εἶναι ἡ οἰκονομία τοῦ Θεοῦ διά τήν θεραπείαν τοῦ θανάτου, τόν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἐπέσυρεν ἐπί τόν ἑαυτόν του διά τῆς ἀποστασίας αὐτοῦ ἀπό τοῦ Θεοῦ. Ὁ θάνατος νικᾶται διά τοῦ θανάτου, διά τῆς παραδόσεως ἡμῶν εἰς τόν Θεόν διά τοῦ θανάτου ἡμῶν ἀγογγύστως, διά τῆς συνταφῆς ἡμῶν εἰς τόν θάνατον τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ. Τό ποτήριον τοῦ θανάτου οὔτε Αὐτός ὁ Κύριος ἀπέφυγε, ἀλλά ἐγεύθη τοῦτο, παρέδωκεν Ἐαυτόν ἐκουσίως τῷ Θεῷ καί Πατρί ὑπέρ ἡμῶν, ἐλύτρωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ τιμίῳ αἵματι Αὐτοῦ.

Ἐπ' ἐλπίδι συμμετοχῆς εἰς τά ἀγαθά τῆς οὐρανίου βασιλείας προπέμποντες καί τόν ἀδελφόν ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτην Τιμόθεον σήμερον, ἀναμιμνησκόμεθα ὀφειλετικῶς τήν ἐπί γῆς βιοτήν αὐτοῦ. Ὅτι δηλαδή οὗτος, ὢν ἀνεπιός τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Τιμοθέου, προσῆλθεν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐκ τῆς γενετείρας αὐτοῦ

νήσου Σάμου εἰς τήν πόλιν τήν Ἁγίαν, τήν πόλιν τοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ Ἁγίου Τάφου, τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν ἔτει 1952 ἐπί Πατριαρχίας τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Τιμοθέου. Ἐφοίτησεν εἰς τήν Πατριαρχικήν Ἱερατικήν Σχολήν τοῦ ἁγίου Δημητρίου καί ἀποφοιτήσας ἐκάρη μοναχός εἰς τήν Ἁγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Βενεδίκτου τό ἔτος 1958. Μετ' οὐ πολὺ ἐχειροτονήθη διάκονος καί διηκόνησε μετ' ἀφοσιώσεως, ζήλου καί ὑπακοῆς εἰς τὰς ἀνατεθείσας αὐτῷ διακονίας, ἥτοι τοῦ διακονητοῦ ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, Γραμματέως τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καί τοῦ περιοδικοῦ τῆς Νέας Σιών, ἡμερηίου Διακόνου εἰς τόν μοναστηριακόν ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, Γραμματέως εἰς τήν Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν καί Παιδονόμου εἰς τήν Πατριαρχικὴν Σχολήν.

Μετά τήν χειροτονίαν του εἰς Πρεσβύτερον καί τήν προαγωγήν του εἰς Ἀρχιμανδρίτην τό ἔτος 1971 διηκόνησεν ὡς Ταμίας τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ καί ὡς ἡγούμενος τῶν ἱερῶν Μονῶν ἁγίων Ἀρχαγγέλων, ἁγίου Νικολάου, ἁγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ καί τῆς Κοινότητος Μπετζάλλας.

Ἐπί πλείονα ὅμως ἔτη διηκόνησεν εἰς τήν ἱεράν Μονήν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων τῆς Τιβεριάδος, ὣν πάντοτε φιλόξενος πρὸς τοὺς προσκυνητάς, προσηνῆς, ἀπλοῦς καί ταπεινός. Συνετήρησε καί ἀνεκαίνισε τήν Μονήν αὐτήν καί ἐκαλλώπισε τόν ἱερόν ναόν αὐτῆς διὰ Βυζαντινῶν εἰκόνων καί ξυλογλύπτου εἰκονοστασίου, τῆ συνδρομῆ τῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν, κυρίως δέ τοῦ Συλλόγου τοῦ μακαριστοῦ προσκυνητοῦ Ἐλευθερίου Γκάσπαρη. Ὦν ἡγούμενος τῆς Τιβεριάδος, διηκόνει ἅμα καί ὡς Προϊστάμενος τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῆς γειτνιαζούσης τῆ Τιβεριάδι Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος τῆς κώμης τοῦ Τουράν. Διὰ τήν εὐσυνείδητον καί ἀφωσιωμένην Ἁγιοταφίτικὴν διακονίαν αὐτοῦ διωρίσθη μέλος τῆς Ἁγίας καί Ἱεραῆς Συνόδου ὑπὸ τῆς Α.Θ. Μακαριότητος τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου.

Κλονισθείσης τῆς ὑγείας αὐτοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐδέχθη θεραπείαν εἰς γηροκομεῖον τῆς πόλεως Ναζαρέτ ,τῆ φροντίδι τοῦ Πατριαρχείου διὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ. Νοσηλευόμενος προσήχθετο καί ἠτοιμάζετο διὰ τήν ἡμέραν κατὰ τήν ὁποῖαν παρέδωκε τήν τελευταίαν αὐτοῦ πνοήν πρὸς Κύριον, τήν Πέμπτην, 13ην/26ην Μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 2026.

Προπέμποντες τόν προσφιλή ἀδελφόν ἡμῶν εἰς τήν τελευταίαν αὐτοῦ ἐπίγειον κατοικίαν καί τήν μόνιμον, ἀσάλευτον καί αἰώνιον πρός τούς οὐρανοῦς, παρακαλοῦμεν τόν ἐξουσίαν ἔχοντα δεσμεῖν καί λύειν ἀμαρτίας καί καταργήσαντα τό κράτος τοῦ θανάτου Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅπως ἐπίδη ἰλέω ὄμματι Αὐτοῦ ἐπί τόν δοῦλον Αὐτοῦ καί πιστῶς διακονήσαντα Αὐτόν ἱερατικῶς καί παρίδη εἶτι ὡς ἄνθρωπος ἤμαρτεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως καί κατατάξῃ αὐτόν ἐν Παραδείσῳ, ἀξιούμενον τῆς ἀπολαύσεως τοῦ αἰδίου παραμυθητικοῦ φωτός τῆς τρισηλίου Θεότητος.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!”

